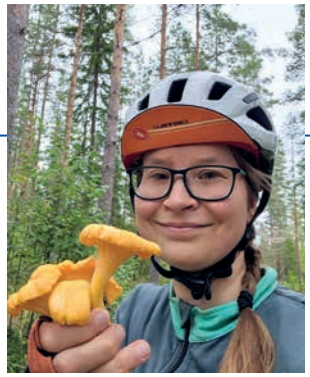
Pääkirjoitus

Elottoman luonnon näkyvyydestä

Elokuun viimeisenä lauantaina vietettiin Suomen luonnon päivää, jonka tavoitteena on suomalaisten luontosuhteen vahvistaminen ja luonnon arvostuksen edistäminen. Päivää voi juhlistaa vapaamuotoisesti viettämällä aikaa luonnossa – oma valintani tänä vuonna oli sorapyöräseikkailu lähitienoilla. Vaikka päätarkoituksena olikin saada veri kiertämään ja ajatukset tuuletettua, ehti matkalla hyvin tarkkailla ympäröivää luontoa, niin elotonta kuin elollistakin. Samalla tuli testattua sekin, paljonko kantarelleja saa mahtumaan ajopaidan taskuun. Suomen luonnon päivänä on myös mahdollista osallistua lukuisiin tapahtumiin, joita järjestetään esimerkiksi kansallispuistoissa ja Geopark-alueilla. Näin päivä voi edistää paitsi luonnon arvostusta, myös geologian näkyvyyttä Suomessa.

Geopark-kohteiden ohella monet maamme kansallispuistojen, retkeilyalueiden ja luontopolkujen pääkohteet ovat varsin geologisia: on rotkolaaksoja, silokallioluotoja, soita, tunturinlakia, vesistöjen välissä luikertelevia harjuja, pohjavesisyötteisiä kirkkaita lampia ja monenlaisia kivimuodostelmia. Erikoiset siirtolohkareet ja luolat ovat suosittuja retkikohteita, viestien siitä, että suomalaiset osaavat kyllä arvostaa paikallista geologiaa.

Retkeilyn kasvanut suosio ja pelkästään kansallispuistoihimme kirjatut noin 3,5 miljoonaa käyntikertaa vuodessa luulisi siis levittävän geotieteellistä tietoisuutta. Silti geotieteiden kärsiminen tunnettavuusvajeesta on alallamme kestoaihe. Geologisten aiheiden sisältyminen maantiedon oppiaineeseen peruskoulussa ja lukiossa lienee ilmiön yksi taustatekijä, mikä voidaan aistia myös hienosti menestyneen IESO-joukkueemme nuorten kommenteissa tämän lehden sivuilla. Lukiolaisille järjestettävä geotieteiden kilpailu ja kansainväliset olympialaiset ovat upea kokemus nuorille, mutta myös erinomainen esimerkki geotieteiden tunnettavuuden lisäämisestä. Vaikuttavuutta lisää se, että kohteena ovat jatkokoulutussuunnitelmiaan pohtivat nuoret.

Tämän lehden aiheita yhdistääkin geotieteellisen tiedon välittäminen ja näkyvyyden lisääminen. Voit tutustua IESO-toiminnan ohella myös virtuaaliseen kivimuseoon, joka mahdollistaa näytteiden tutkimisen lähes mistä tahansa, näin omalta osaltaan tehden geologiaa näkyvämmäksi ja helpottaen sen integroimista opetukseen. Hiljattain keskuudestamme poistuneen, meritoituneen ja pidetyn professori Heikki Papusen kädenjälki näkyy paitsi geologian tieteenalan kehityksessä, myös sen näkyvyydessä. Lisäksi mukana on kaksi tietokirja-arviota – yksi vaihteeksi toisella kotimaisella. Haastankin Geologin lukijat miettimään, miten itse voisit kasvattaa geotieteiden näkyvyyttä. Kutkuttaisiko kirjallinen tai taiteellinen viestintä, tai geologisen tapahtuman järjestäminen, ehkä Suomen luonnon päivänä?

HENRIIKKA KIVILÄ
Geologi-lehden päätoimittaja